

Обука у верању

Скок са *Сџола*

Од погледа на врлетне и високе стене застаје дах. Наизглед се чини да је немогуће савладати глатке и стрме ивице. Али само на први поглед, јер припадници падобранско-извиђачко-диверзантске чете наше Специјалне бригаде, који владају различитим техникама пењања и спуштања, могу прећи и најтеже правце, успоне или падове. Вештим покретима крећу се по стенама горе-доле, траже процепе, односно пукотине у њима како би пронашли одговарајући ослонац за руку или ногу и стрпљиво напредују ка врху.

Старешине падобранско-извиђачко-диверзантске чете Специјалне бригаде Војске Србије извели су од 4. до 8. јула обуку у верању на планини Стол код Бора. Обука наших специјалаца у летњим условима обухвата још неколико сегмената – савладавање водених препрека, пливање, исхрану у природи, борење и бацање ножа.

Контролисање страха

Увежбавање специјалаца у верању пратили су начелник Штаба Специјалне бригаде пуковник Мирољуб Чупић и заменик команданта 72. извиђачко-диверзантског батаљона мајор Зоран Јакшић. Изразили су задовољство што су успешно реализовани планирани садржаји обуке, што није било повређених, као и због правилне и строге примене мера заштите и безбедности.

– Познато је да припадници специјалних јединица имају способност да контролишу страх, а обука у верању јесте прилика да се такви квалитети провере – рекао је после обиласка јединице мајор Зоран Јакшић.

Услови за обуку на Столу су веома повољни.

– Стене су захтевне и зато управо овде завршавамо летњу обуку у верању – каже поручник Слободан Цветковић и додаје да је најтеже савладати основну технику верања, јер су за то неопходне завидне психофизичке способности.

Према речима главног подофицира Специјалне бригаде заставника прве класе Милисав Милосављевића, током обуке у верању јасно се види колико је значајна улога првог подофицира за припрему инструктора обуке и организацију увежбавања.

Појединци, попут поручника Бојана Ковачевића, први пут су на полигону Стол, али их то није омело да успешно савладају задатке, почев од планинарења и слободног верања, па до попречног и ноћног верања и спуштања.

Када застане дах

Од погледа на врлетне и високе стене застаје дах. Наизглед се чини да је немогуће савладати глатке и стрме ивице. Али само наизглед, јер специјалци Војске Србије, који владају различитим техникама верања, могу прећи и најтеже правце, успоне или падове. Вештим покретима крећу се по стенама горе-доле, траже процепе, односно пукотине у њи-

ма како би пронашли одговарајући ослонац за руку или ногу и стрпљиво напредују ка врху.

Заслуге за квалитетну реализацију обуке у верању припадају искусним и врским инструкторима. Старији водник Иван Милетић је звање инструктора обуке у верању лети стекао после завршетка курса верања, горске службе и спасавања лети у Београду, а потврдио се као искусан и на полигонима у Јелашничкој клисури и на Столу 2005. године.

Задатак инструктора јесте да припреме полигон и пренесу знање верачима, који су подељени у верачке групе од два или три члана ради лакшег решавања праваца и излазка до врха. Пре доласка на полигон изводе се двонедељне припреме на вежбаљштима у панчевачкој касарни „Растко Немањић“, што, свакако, олакшава обуку у верању.

– Спуштали смо се дилфер стилем, осмицом и сигурносном спушталицом. Има на Столу неколико глатких стена, идеалних за увежбавање различитих врста спуштања и употребу делова специјалне алпинистичке опреме, попут грудних пењалица и сигурносних спушталица. Планина Стол спада у један од два најквалитетнија полигона за верање у Србији. На њој је могуће применити различите системе верања, а дужина праваца верања креће се од 40 до 120 метара. Верачки тим од три члана, на пример, савлада стену дужине 80 метара за сат и по – наводи старији водник Милетић. ■

Зоран МИЛАДИНОВИЋ

